

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

7 januari 2005

VERZOEKSCRIFT

**over het decreet van 29 maart 2002
houdende invoering van het nultarief inzake het kijk- en luistergeld**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
uitgebracht door de heren Herman De Reuse en Ludo Sannen**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Sven Gatz.

Vaste leden:

de heren Thieu Boutsen, Herman De Reuse, Felix Strackx, Rob Verreycken, Christian Verougstraete;

de heren Erik Matthijs, Steven Vanackere, Koen Van den Heuvel, Eric Van Rompuy;

mevrouw Hilde Eeckhout, de heer Sven Gatz, mevrouw Anne Marie Hoebeke;

de heer Gilbert Bossuyt, mevrouw Caroline Gennez, de heer Ludo Sannen.

Plaatsvervangers:

de heren Erik Arckens, Erik Tack, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hautem;

de heren Ludwig Caluwé, Tom Dehaene, de dames Veerle Heeren, Joke Schauvliege;

de dames Patricia Ceysens, Annick De Ridder, de heer Marc van den Abeelen;

mevrouw Michèle Hostekint, de heren Herman Lauwers, Jacky Maes.

Toegevoegde leden:

de heer Jos Stassen;

de heer Jan Peumans.

INHOUD

	Blz.
1. Procedure.....	4
2. Onderwerp van het verzoekschrift.....	4
3. Opvolging van het verzoekschrift.....	4
4. Bespreking	4
5. Conclusie	5
Bijlage.....	7

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting heeft op 19 oktober, 9 en 18 november en 14 december 2004 een verzoekschrift van 9 juli 2004 van de heer Moens over het decreet van 29 maart 2002 houdende invoering van het nultarief inzake het kijk- en luistergeld behandeld.

1. PROCEDURE

Op 9 juli 2004 diende de heer Moens bij de Voorzitter van het Vlaams Parlement een verzoekschrift in over het decreet van 29 maart 2002 houdende invoering van het nultarief inzake het kijk- en luistergeld.

De Voorzitter van het Vlaams Parlement heeft het verzoekschrift op 20 juli 2004 ontvankelijk verklaard en voor verdere behandeling doorverwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting.

De Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting heeft het verzoekschrift behandeld op 19 oktober, 9 en 18 november en 14 december 2004.

2. ONDERWERP VAN HET VERZOEKSCHRIFT

In het verzoekschrift vraagt de indiener om het decreet van 29 maart 2002 houdende invoering van het nultarief inzake het kijk- en luistergeld te corrigeren en passende terugbetalingen te verrichten van het ten onrechte gevorderde kijk- en luistergeld aan de belastingplichtigen wiens naam begint met de letters K tot Z.

3. OPVOLGING VAN HET VERZOEKSCHRIFT

Het verzoekschrift werd overgezonden aan de vaste, plaatsvervangende en toegevoegde leden van de commissie en aan de bevoegde minister.

De Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting besliste tijdens de vergadering van 19 oktober 2004 om het verzoekschrift voor advies

te bezorgen aan de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening.

Op haar vergadering van 9 november 2004 nam de commissie kennis van het antwoord van minister Van Mechelen (zie bijlage).

4. BESPREKING

De heer Herman De Reuse deelt de mening van de heer Moens. De belastingplichtigen wiens naam begint met de letters K tot en met Z hebben inderdaad te veel belasting betaald. Zij hebben immers zes maanden meer belasting betaald als de andere belastingplichtigen. De heer Moens heeft dan ook gelijk met zijn standpunt. De heer De Reuse herinnert zich dat hij reeds tijdens de bespreking van de invoering van het nultarief inzake kijk- en luistergeld gewezen heeft op het risico van een ongelijke behandeling van de belastingplichtigen. Alhoewel volgens de vraagsteller er sprake is van een onjuiste vraagstelling aan het Arbitragehof, blijft het een open vraag of het Arbitragehof een ander standpunt zou hebben ingenomen als er een andere prejudiciële vraag was gesteld.

Mevrouw Anne-Marie Hoebeke weerlegt het standpunt van de heer De Reuse. De vraag die was gesteld aan het Arbitragehof was klaar en duidelijk.

Procedureel en juridisch gezien is het niet mogelijk om over dezelfde kwestie een andere vraag aan het Arbitragehof te stellen. Op grond van het non-bis-in-idem beginsel is het niet mogelijk op het arrest van het Arbitragehof terug te komen. Het commissielid volgt het arrest van het Arbitragehof. Bij vergelijking moet erkend worden dat er nog andere taksen en belastingen bestaan die ook de alfabetische rangregeling volgen.

Mevrouw Joke Schauvliege wijst op de beginselen van de rechtsstaat en sluit zich dan ook aan bij mevrouw Hoebeke.

De heer Sven Gatz erkent dat er een zekere spanning is met het rechtsgevoel. Hij herinnert eraan dat geoorloofde beperkingen inzake het gelijkheidsbeginsel mogelijk zijn. Het gelijkheidsbeginsel is geen absoluut beginsel.

Volgens de heer *Herman De Reuse* verhindert een arrest van het Arbitragehof, waarin gesteld wordt dat het gelijkheidsbeginsel niet is geschonden, niet dat het Vlaams Parlement niet zou kunnen optreden als decreetgever in dergelijke zaak. Het Vlaams Parlement kan het decreet aanpassen.

5. CONCLUSIE

Op 14 december 2004 sloot de commissie zich eenparig met 8 stemmen aan bij het antwoord van de minister op het verzoekschrift over het decreet van 29 maart 2002 houdende invoering van het nultarief inzake het kijk- en luistergeld.

De verslaggevers,

Herman DE REUSE
Ludo SANNEN

De voorzitter,

Sven GATZ

BIJLAGE

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIEN, BEGROTING EN RUIMTELIJKE
ORDENING

Verzoekschrift nr1 van 9 juli 2004 van de heer Dirk Moens inzake kijk- en luistergeld.

De heer Dirk Moens, Begonialaan 8, te 8400 Oostende, vraagt het Vlaams Parlement om het decreet van 29 maart 2002 houdende invoering van een nultarief inzake het Kijk- en Luistergeld, te corrigeren, en de passende terugbetalingen te verrichten van het ten onrechte gevorderde Kijk- en Luistergeld aan de belastingplichtigen wiens naam begint met de letters K tot Z.

Volgens de heer Moens is er geen objectieve en redelijke verantwoording voor het feit dat houders van televisie- en radiotoestellen, door de afschaffing van het kijk- en luistergeld vanaf 1 januari 2002, op verschillende wijze worden behandeld. Volgens de heer Moens hebben de houders wiens naam met de letters A tot en met J begint maar tot 31 maart 2002 moeten betalen, terwijl de houders waarvan de naam begint met de letters K tot en met Z betaald hebben tot 30 september 2002, of zes maanden langer.

De arresten van het Arbitragehof over dit vraagstuk zijn volgens verzoeker gebaseerd op onjuiste feiten en op een onjuiste vraagstelling.

Bovendien stelt verzoeker:

- dat deze regeling een schending uitmaakt van het internationaal verdrag van 19 december 1966 inzake burgerlijke en politieke rechten;
- dat de rechters van het Arbitragehof op voorstel van de politieke partijen worden benoemd, en dat er dus grote vraagtekens kunnen worden geplaatst bij hun zogenaamde onafhankelijkheid;
- dat er in werkelijkheid geen belasting werd afgeschaft omdat de VRT op andere wijze met belastinggeld wordt gefinancierd.

Elementen ter beoordeling:

Bij decreet van 29 maart 2002 werd in het Vlaams Gewest het nultarief ingevoerd inzake het Kijk- en Luistergeld.

De wijze waarop dit nultarief werd ingevoerd, werd hier en daar op kritiek onthaald, wegens een mogelijke schending van het gelijkheidsbeginsel.

Deze polemiek werd definitief beslecht door het Arbitragehof.

Het Arbitragehof heeft namelijk bij arresten van 26 november 2003 (arrest nummer 152/2003) en 24 maart 2004 (arrest nummer 56/2004) over het door verzoeker aangehaalde argument het volgende geoordeeld:

“Een volstrekt gelijke behandeling zou de decreetgever ertoe nopen na te gaan welke belastingplichtigen pas na de invoering van de gespreide inning aan het kijk- en luistergeld werden onderworpen. Gelet op de administratieve kosten van een dergelijk onderzoek, afgewogen tegen het relatief geringe bedrag van de belasting, vermocht de decreetgever bij het bepalen van de uitloopregeling gebruik te maken

van categorieën die, zonder de artikelen 10 en 11 van de Grondwet te schenden, de verscheidenheid van toestanden slechts met een zekere graad van benadering opvangen.“

De vraag naar de onpartijdigheid van het Arbitragehof, kan aanleiding geven tot een debat over onze democratie en over het beginsel van de scheiding der machten. Dit debat doet hier echter niets ter zake.

Het argument dat de VRT op een andere wijze met belastinggeld wordt gefinancierd doet niets ter zake, omdat dit ook al zo was vóór de inwerkingtreding van het decreet van 29 maart 2002. Dat argument kan de door verzoeker beweerde discriminatie niet onderbouwen.

Bij zijn verzoekschrift voegt de verzoeker een bijdrage van de heer Erwin Janssens en Bernard Hubeau, de Vlaamse ombudsman. In deze bijdrage wordt gesteld dat het Arbitragehof zich heeft verkeken op het Kijk- en Luistergeld. Volgens de heer ombudsman voelden de burgers van de groep K-Z die in het laatste taksjaar zes maand langer hebben moeten betalen, zich terecht gediscrimineerd.

Dit is vreemd omdat de Vlaamse ombudsman eerder al heeft verklaard dat de regeling, uitgewerkt door de Vlaamse regering, juridisch waterdicht is. Volgens de ombudsman maken de burgers die zich ongelijk behandeld voelen, geen kans bij het arbitragehof. (De Financieel-Economische Tijd van 24 juli 2001). Juridisch is er, aldus de ombudsman, geen speld tussen te krijgen. In hetzelfde artikel stelt ook Test-Aankoop dat de beslissing tot niet-terugbetaling geen discriminatie van verbruikers tot gevolg heeft.

CONCLUSIE

Het voorstel is bijgevolg niet in te gaan op het verzoek van de heer Moens en het decreet van 29 maart 2002 niet aan te passen.